

הענוה האמיתית של רבי אבהו
ספור גמרא מרתק על כבוד, חברות, ואהבת השם

רַבִּי אַבְהוֹ הָיָה תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל וְאֶהוּב. הוּא תָמִיד דָּאֵג לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם עַל
כָּל דָּבָר, וְחָשַׁב בְּלִבּוֹ: 'הִגַּעְתִּי לַמַּדְרָגָה! אֲנִי אָדָם עָנוּ וְצָנוּעַ'.
אֲךָ הָאֵם לֹא לְהַשְׁתַּוֵּיץ, זֶה מִסִּפִּיק כְּדֵי לְהִיּוֹת 'עָנוּ אֲמֵתִי'?

יום אחד, ראה רבי אבהו את רבי אבא
מעכו מלמד תורה ברבים. ליד רבי אבא
עמד 'מתרגמן' – אדם שמסביר בקול רם
את דברי הרב לקהל שבחוץ.

שגיאה מול כלם!

פְּתָאוֹם קִרְתָּה תְּעוֹת!
רַבִּי אֲבָא מִסַּר הֶסְבֵּר חָכָם אֶחָד, אֲבָל הִמְתַּרְגְּמוּ
הַתְּבַלְבֵּל וְאָמַר לִקְהָל הֶסְבֵּר אַחֵר לְגַמְרֵי מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ!
הָרַב נִרְאָה כְּאוֹמֵר דָּבָר שָׁגוּי.

שְׁתִּיקָה שֶׁל זָהָב

אֵיךְ הֵגִיב רַבִּי אֲבָא?
הוּא בְּכָלֵל לֹא כַּעַס וְלֹא הִקְפִּיד עַל הַמְתַּרְגְּמוֹ!
הוּא וּבִתֵּר עַל הַכְּבוֹד שְׁלוֹ.

אִם זֶה הָיָה קוֹרָה לִי...
הָיִיתִי כּוֹעֵס עַל הַטָּעוֹת!
כַּעַת אֲנִי מַבִּין: לֹא עָנּוּ אֲנִי כָּלֵל!

מבחן הכבוד של משפחת רבי אבהו

יום אחד, אשתו של מתרגמן של רבי אבהו, התגאתה
ואמרה דברים פוגעים לאשתו של רבי אבהו:

בעלי אינו צריך בכלל
את התורה של בעלה!
הוא יודע הכל לבד,
ומתרגם עבורו רק מתוך
נימוס וכבוד!

אִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי אַבְהוּ הִלְכָּהּ וְסִפְרָה בְּצֵעַר עָמַק אֶת הַדְּבָרִים
לְבַעֲלָהּ. זֶה הִיָּתָה פְּגִיעָה קָשָׁה בְּכָבוֹד שְׁלוֹ כָּרַב עָצוּם!
הֲאִם רַבִּי אַבְהוּ יִכְעַס הַפֶּעַם? הֲאִם יִסְלֹק אֶת הַמְּתָרְגְּמָן?

הַכְּבוֹד הָאֲמֵתִי שֶׁל הַשֵּׁם!

וּמָה אֶכְפֹּת לָךְ מִי חָכָם
יֹתֵר? הֲרִי מִפִּי וּמִפִּי
שֵׁם שָׁמַיִם מִתְגַּדֵּל! וְזֶה
וְזֶה הַדְּבָר הַיָּחִיד שֶׁחָשׁוּב!

רַבִּי אֲבָהוּ חֵיךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה
וְאָמַר לְאַשְׁתּוֹ בְּנִחָת:

המשקל של הענווה

עֲנוּה אֲמִיתִית הִיא לֹא רַק לְשִׁתְק. עֲנוּה הִיא לְהִבִּין סוּד גָּדוֹל:
כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִקְטִינִים אֶת הַכְּבוֹד וְהָאֱגוֹ שֶׁלָּנוּ – הַכְּבוֹד שֶׁל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נַעֲשֶׂה עֲצוּם, זוֹרֵחַ וּמְאִיר אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ!

מִבְחַן הַמֶּלֶךְ

חֶלֶף זְמַן, וְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אָסְפוּ אֶת הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר.
הֵם הִחְלִיטוּ בְּיַחַד מִי יִהְיֶה רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה הַבָּא.
הֵם נִמְנוּ וּבָחֲרוּ לְהוֹשִׁיב בְּרֹאשׁ אֶת...
רַבִּי אֲבָהוּ! זֶהוּ כְבוֹד עָצוֹם שָׂאִין כְּמוֹהוּ!

הַמִּבְּטָ שְׁמַעְבָּר לַכֹּסֵא

בְּדִיוֹק כְּשָׁבָא לְשֻׁבַּת, הַבֵּיט רַבִּי אֲבָהוּ הַצִּידָה, וְרָאָה אֶת רַבִּי אֲבָא מַעְכוֹ נִרְאָה עָצוּב וְנֶאֱנָח.
רַבִּי אֲבָהוּ שָׁם לֵב שְׁבַעֲלִי-חֻבּוּתָיו שֶׁל רַבִּי אֲבָא מְרַבִּים מְאוֹד – הוּא הָיָה עָנִי וְחָיֵב הַמּוֹן
כְּסָף לְאִנְשִׁים, בְּלִי שׁוּם דָּרָךְ לְשֵׁלֵם.

הוֹיָתוֹר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר

מִיָּד עָצַר רַבִּי אֲבָהוּ אֶת הַטֶּקֶס! הַכְּבוֹד לֹא
עֲנִין אוֹתוֹ. הוּא פָּנָה לַחֲכָמִים וְאָמַר:
'יֵשׁ לָכֶם חָכְם גָּדוֹל מִמֶּנִּי! אֲנִי לֹא
אֲשֵׁב, תִּנּוּ אֶת הַתְּפִקִּיד לְרַבִּי אֲבָא.'

הַצֵּלַת חָבֵר קוֹדֶמֶת לְכָל

בְּזָכוֹת הַתַּפְקִיד הַחָשׁוּב, רַבִּי אַבָּא קִבֵּל שְׂכָר הַגּוֹן וְהַצָּלִיחַ לְשָׁלֵם אֶת כָּל חוּבוֹתָיו.
רַבִּי אַבָּהוּ סִרֵּב לְשִׁבֵּת עַד שֶׁהִצִּיל אֶת חָבֵרוֹ. זֶה הִיָּתָה הַהֲכָחָה הַסּוֹפִית – לְוִיתָר
לְוִיתָר עַל תְּהִלָּה כְּדִי לַעְזֹר לְשָׁנִי.

איזו מין ענוה יש לנו?

ענוה רגילה

- לא להשתוּיץ בְּמָה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ.
- לשתק כְּשֶׁמְשַׁבְּחִים אוֹתִי.

הענוה של רבי אבהו

- לא לְכַעַס כְּשֶׁמִּיִּשְׁהוּ פוֹגֵעַ בְּכַבּוֹדִי.
- לְשַׁמַּח מִהֶהֱצִלָּה שֶׁל מִיִּשְׁהוּ אַחֵר.
- לוֹתֵר עַל הַמָּקוֹם שֶׁלִּי כִּי לְעֹזֵר לְחֵבֶר.
- הַמְּטָרָה: שְׁטֵם שָׂמִים יִתְגַּדֵּל!

לְגַדֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בְּחַיִּים שְׁלָנוּ!

בְּפַעַם הַבָּאָה שְׁחַבֵּר עוֹקֵף אוֹתְךָ בְּתוֹר, אוּ יֶלֶד אַחֵר עוֹנָה אֶת הַתְּשׁוּבָה הַנְּכוֹנָה
שְׁאַתָּה יִדְעָתָּ – זְכָרוּ אֶת רַבִּי אַבְהוּ! חִיְכוּ שְׂחָקוֹ יַחַד, וְזָכְרוּ: אֲנִיחָנוּ כָּאֵן לֹא
בְּשִׁבִּיל הַכְּבוֹד שְׁלָנוּ, אֶלָּא כְּדִי לְשַׁמַּח אֶת הַשֵּׁם!